

DETO toch jan. '98 tevreden met puntendeling

Het hadden er drie kunnen misschien wel moeten zijn, maar achteraf gezien mocht DETO nog tevreden zijn met het ene puntje dat na een zware strijd in Gramsbergen uit het vuur werd gesleept. Gezien de stand op de ranglijst had het een makkie moeten worden, maar DETO vindt in Gramsbergen altijd een tegenstander waarmee met een bepaalde angst wordt tegemoet getreden.

Die angst is niet afkomstig van de technische kwaliteiten of het voetbalvermogen van de opponent, maar meer van hun tomeloze inzet, vaak gepaard gaande met veel te harde charges. Daarbij moet gezegd worden dat het optreden van scheidsrechter Molenberg uit Hengelo deze middag ronduit zwak was. Hij nam soms onbegrijpelijke beslissingen, leidde vaak van te grote afstand het spel en liet zich in enkele gevallen wel erg gemakkelijk intimideren door opmerkingen uit het publiek. Het veld was dan wel goedgekeurd, maar de lange zijde in de schaduwzijde leek wel een ijsbaan. Het hobbelige, gladde veld kon deze middag dan ook niet een goede pot voetbal verzorgen. Vorig seizoen was Gramsbergen misschien wel de verrassing van de competitie. Met werkvoetbal werd een verdienstelijke plaats in de subtop behaald. Dit seizoen echter vecht het om degradatie te ontlopen. Na een bedroevende start voor de eerste periodetitel worden de laatste wedstrijden in ieder geval met winstpuntjes afgesloten. DETO begon de wedstrijd voortvarend. Na een kwartier waren er wel wat kleine kansjes gecreëerd, het leverde slechts een zestal corners op. Bij een van de hoekschoppen werd DETO een strafschoep onthouden, de bal werd met een hand van de verdedigers weggeslagen, bij een andere belandde de bal toevallig op het hoofd van Pedro Noguero. Per ongeluk scoorde hij bijna, op de doellijn werd redding gebracht. DETO was dan wel qua veldspel en techniek duidelijk de betere, maar dit had moeten resulteren in meer kansen en zeker ook in een doelpunt. Het voetbal van Gramsbergen is meer van het kaliber van een op-goed-gelukshow. Lukraak worden de ballen naar voren geschoten, waar het spitsenduo altijd wel op loopt. De DETO-defensie wist de spelers ver buiten de zestien te houden en het enkele afstandsschot had geen kracht en zeker geen precisie. Het doelpunt kwam dan ook totaal onverwacht uit de lucht vallen. De verdedigers schonken de opgekomen aanvallers te veel ruimte. Ongehinderd kon een aanval worden ingekopt. Huib Eshuis redde in eerste instantie bekwaam, maar in de rebound was hij kansloos, 0-1. Menig meegereisde Vriezenvener zal zich toen hebben afgevraagd hoe DETO dit te boven moest komen, want het tot dat moment gespeelde spel gaf weinig reden om

optimistisch te zijn. Gramsbergen had toen de voorsprong die het zo graag wilde, zodat het irritante spelletje kon beginnen. Nog meer accent op de verdediging, ballen richting de nog niet dichtgevroren ijsbaan, langdurig tijdrekken bij spelhervattingen, publiek dat de bal extra lang vasthield of weigerde op te halen. En de scheidsrechter dan? Hij verzuumde om resoluut in te grijpen. Een kopbal van Louis Goudbeek, na de inmiddels tiende corner, werd op onorthodoxe wijze tussen de doelpalen weggewerkt. Willian Swienink, Arjen Pastink en wederom Louis Goudbeek kwamen steeds net dat kleine beetje tekort om een aanval succesvol af te ronden. Telkens was er een puntje van de schoen die het gevaar bezwoer. Er kwamen wel steeds meer kansen, maar bij voetbal moet men af en toe ook eens een beetje geluk hebben. Een prachtig genomen vrije trap van Erik Eshuis spatte op de lat uiteen. De keeper was volstrekt kansloos geweest, hij stond erbij en kon er slechts naar kijken. Keeper Huib Eshuis beleefde een wel zeer koude middag. Al ijsberend probeerde hij zich op temperatuur te houden in zijn eigen 'noordpoolcirkeltje'. De tweede helft bracht Robert Zwijze voor Gerhald Botter. Vrij snel gaf hij zijn visitekaartje af, helaas was zijn schot iets te hoog gericht. Kort hierna kroop DETO door het bekende oog, een kopbal ging rakelings over. DETO moest de druk op de defensie van Gramsbergen verhogen. Mede dankzij de luide aanmoedigingen van de DETO-supporters lukte dit ook aardig. Met handen en voeten werd DETO van het doel gehouden. Robert Zwijze werd na een steekpassje van Swienink in riantie scoringspositie gebracht. Zijn inzet werd met een reflex van de doelverdediger geweerd. Twintig minuten voor het einde vond Guus Hoevenberg het tijd worden voor een dubbele wissel. Louis Goudbeek en Erik Eshuis maakten plaats voor Bert Folbert en Patrick Nijstadt. Een voorzet verlengd door de hard werkende Arjen Pastink, bracht DETO toch uiteindelijk de dikverdienende gelijkmaker. Hoe het doelpunt tot stand kwam, is nauwelijks te beschrijven. Willian Swienink schoot met links de bal snoeihard tegen de onderkant van de lat en via de binnenkant van de paal belandde de bal al achter de doellijn. De bal werd tegengehouden, waarop Bert Folbert het leer voor

de tweede keer de doellijn liet passeren. DETO wilde meer, er was immers nog voldoende tijd en bovendien moest de scheidsrechter wel extra speeltijd schenken. Vreemd was het dat de klok plots vreemde capriolen ging vertonen. Wellicht was bij de man achter de knoppen het idee ontstaan om ook nog enigszins invloed op de wedstrijd te hebben. Merkwaardig en beneden het niveau. Door de verdediging wat te verwaarlozen kreeg de rechterspits van Gramsbergen een vrije doorgang. Theo Wigger onderschatte de zaak en dacht de speler op een redelijke manier af te stoppen. Drie meter buiten het strafschoepgebied en een rode kaart voor DETO's robuuste verdediger. Dit zou het logische gevolg hiervan zijn. Tot verbazing legde de leidsman de bal echter op de stip. En Theo Wigger? Hij kreeg zelfs geen geel. Wie dit begrijpt mag het komen uitleggen. Ondanks het felle verzet van de DETO-jongens en grensrechter Wim Folberts, die hun zwaarbevochten puntje door de neus zagen geboord, kwam Molenberg niet op zijn beslissing terug. Hij leek de intentie te hebben om in ieder geval Gramsbergen aan een overwinning te helpen. De verkleumde Huib Eshuis wist tot grote vreugde de zwak ingeschoten strafschoep te stoppen, maar tot grote woede legde de 'scheids' de bal wederom op de stip. Er zou te vroeg zijn ingelopen. Gramsbergen zou en moest winnen. Scheidsrechters die zo een wedstrijd leiden, zetten zichzelf te kijk en zullen zeker geen bijdrage leveren om het, vaak onterechte, beeld van leidslieden te verbeteren. Waarschijnlijk bevangen door de zenuwen schoot, tot grote hilariteit van velen, dezelfde speler de bal naast het doel. De laatste aanval was voor DETO. Een inzet, waarbij de doelman al was gepasseerd, werd op of over de doellijn tegengehouden. Het zou ook te mooi zijn om waar te zijn. Een van de verstandigste beslissingen die de scheidsrechter toen nam was dat hij kort hierna de wedstrijd beëindigde. DETO verloor niet twee punten, maar won een punt. Wie het gezien heeft, zal dit kunnen beamen.

Voorbeschouwing

DETO - Kloosterhaar

De eerste verliespunten die DETO dit seizoen verspeelde kwamen terecht in Kloosterhaar. Na een 2-0 voorsprong bij rust werd totaal onnodig een gelijkspel behaald. DETO zal a.s. zaterdag alleen tevreden moeten zijn met een overwinning. Door de overwinning van DES is de voorsprong nog vier punten. De wedstrijd begint, indien de klimatologische omstandigheden het toelaten, om half drie op sportpark Het Midden.